

Ved anden Behandling blev jo allerede de paa-gældendes Bestillingsmænds Stilling drøftet saa vidtløftig, at de der igennem i Forbindelse med, hvad der nu er fremkommet ved tredje Behandling, vil være kommet fuldstændig Klarhed over, hvorledes de paa-gældendes Stilling er. Den Skala, hvorefter Postbudene lønnes, er jo 800 Kr., 1000 Kr., 1200 Kr. og 1400 Kr. medens Skalaen for Telegrafbudene er 800 Kr., 950 Kr., 1100 Kr. og 1250 Kr. Det vil deraf ses, at det ingenlunde er i og for sig høje Lønninger, naar man tager Hensyn til de Forhold, hvorunder man lever her i København, og at der for saa vidt er Grund til at søge de Bevillinger førte igennem, som da for Postbudenes Vedkommende kun ville stille dem paa det samme Niveau som andre Postbude her i Landet gennem Fast-heden i det Alderstillæg, som her er Tale om at skaffe dem. Det blev af den ærede Ordfører nævnt, at det vil være naturligt, at ikke Postbudenes og Telegrafbudenes Lønninger falde fuldstændig sammen af Hensyn til, at Postbudene vel i det hele maa siges at have en mere ansvarlig Stilling end de andre, og at der derfor maatte stilles større Krav til dem. Men en saadan Afstand mellem Lønningsstafterne for de to Klasser vil jo ogsaa vedblivende være til Stede efter Gennemførelsen af de her omtalte Bevillinger, og man vil altsaa ikke være kommen nogens Ret for nær, om man forholdsvis forhøjer Lønningerne for begge Parter. Det er jo noget, som alle ville kunne være enige om, at de Begyndelseslønninger, disse Bestillingsmænd have, kun ere ringe, og at Alderstillæg derfor her saa meget mere ere paa deres Plads. Den ærede Ordfører, som jeg anerkender, ikke med nogen overordentlig stor Styrke talte imod disse Bevillinger, syntes at tage sit Udgangspunkt fra to ikke ganske ensartede Synspunkter, idet han snart mente, at der ikke var særlig Grund til at forhøje disse Bestillingsmænds Lønninger, fordi det økonomiske Niveau, paa hvilket saadanne Mennesker i det hele leve, ikke kunde stilles meget højt, og at de paa-gældendes Stilling ifølge de bestaaende Lønninger maatte siges at være fuldt saa god som andre Personers, der uden for Statstjenesten have at kæmpe sig igennem, snart gjorde til Synspunktet for sin Betragtning Hensynet til det store Arbejde, der præsteres af de to Klasser Bestillingsmænd, som i øvrigt socialt set maa siges at være ens stillede. Det skulde tale imod at forhøje Lønningsstafterne, blev der sagt, at der er et Kapløb om disse Bestillinger.

Men det forekommer mig ikke at kunne være afgørende med Hensyn til, hvorvidt Lønningerne ere de rette eller ikke, thi hvad enten de ere for høje eller for lave, eller som de bør være, have Stillingerne i alt Fald det Fortrin fremfor private, at Lønningerne ere faste, og at de, som komme ind i Stillingerne, igennem denne Fasthed saa en mere betrygget Eksistens, end et tilfældigt privat Erhverv vilde bringe dem. Det forekommer mig derfor, at Synspunktet ikke maa være, om der er Kapløb eller ikke, thi et Kapløb vil der altid være med Hensyn til faste Pladser, men Synspunktet maa være, om det i og for sig er naturligt, at Lønningerne blive, som de ere, eller om det ikke er naturligere, at de bringes i Overensstemmelse med, hvad der i øvrigt er Slaegt fast som Lønningsnormer for den Slaegs Bestillingsmænd. Jeg skal ikke bruge flere Ord for at anbefale et velvilligt Hensyn til disse to Kumre paa Finanslovsforslaget. Der var allerede ved anden Behandling, forekom det mig, en vis Stemning for, at disse Bevillinger dog i alt Fald en Gang i Fremtiden kunde gaa igennem. Der kom jo til at foreligge det Undtagelsesstilfælde, at trods hele Finansudvalgets Indstilling for Postbudenes Vedkommende, stemte dog ikke saa ganske saa af Tingets Medlemmer for denne Bevilling, og en omtrent dobbelt saa stor Del af Tingets Medlemmer for den anden Bevilling, for hvilken et enkelt af Finansudvalgets Medlemmer havde taget Ordet. Jeg tror, at det var et Fingerpeg om, at det ikke vilde være ganske frugtesløst, om disse Bevillinger bleve dragne frem igen ved tredje Behandling, og i den Omstændighed, at den ærede Minister har genoptaget sine Forslag i den Retning, ser jeg en Befræstelse paa, at den Opfattelse ikke er ganske urigtig, og at han ogsaa har en Følelse af, at der under lidt andre Forhold nu ved tredje Behandling kan være en Mulighed for at saa disse forholdsvis ubetydelige Bevillinger førte igennem. Jeg skal derfor henstille til alle Sider i Salen, at vedtage de to Bevillinger som en naturlig Forøgelse af Lønningerne for Mænd, der i og for sig, om de end have faste Stillinger, dog maa siges at være stillede under saadanne Vilkaar, at de kunne have det overordentlig knapt ved at slaa sig igennem med de nuværende Lønninger, navnlig naar de, som det er Tilfældet for de flestes Vedkommende, ere Familiefædre, der have Born at opdrage. Det er noget, alle her i København have en vis Erfaring om, hvor vanskeligt disse Folk, som man daglig kan komme til at tale med og saa et Indtryk af, have ved